

Sygn. akt I C 1175/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2016

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie – Koźlu w Wydziale I Cywilnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego SSR Aleksandra Gawlas;

Protokolant: stażysta Katarzyna Wojciechowska;

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2016 roku w Kędzierzynie – Koźlu;

na rozprawie;

sprawy z powództwa: (...) sp. z o.o. w W.;

przeciwko: M. C.;

o zapłatę;

I. zasądza od pozwanego M. C. na rzecz powoda na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w W. kwotę 656,34 zł (sześćset pięćdziesiąt sześć złotych 34/100) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 574,14 zł od dnia 22.07.2015r. do dnia 31.12.2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanego M. C. na rzecz powoda na rzecz powoda (...) sp. z o.o. w W. kwotę 154,56 zł (sto pięćdziesiąt cztery złote 64/100) tytułem zwrotu kosztów procesu;

IV. wyrokowi w punkcie I i III nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 1175/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa wystąpiła przeciwko M. C. z powództwem o zapłatę kwoty 966,34 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 574,14 zł od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu wskazano, iż wierzytelność dochodzona przez powoda wynika z umowy pożyczki w wysokości 500 zł, którą pozwany zawarł z powodem w dniu 02.05.2014r. Dzień spłaty pożyczki określony został na 12.05.2014 r. Pozwany po upływie ustalonego terminu nie zwrócił kwoty udzielonej pożyczki, wobec czego powód podjął działania windykacyjne. Ich koszt wyniósł 310 zł – zgodnie z tabelą opłat stanowiącą integralną część zawartej pomiędzy stronami umowy. Na kwotę wskazaną w pozwie składają się nadto odsetki za opóźnienie w wysokości 74,14 zł, kwota prowizji w wysokości 80 zł oraz odsetki umowne liczone od kwoty kapitału za okres obowiązywania umowy w wysokości 2,20 zł.

Pozwany nie zajął stanowiska w sprawie, nie stawiał się również na rozprawę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 02.05.2014 r. M. C. zawarł z powodem umowę ramową pożyczki. Zawarcie umowy nastąpiło przy użyciu środków porozumiewania się na odległość w ten sposób, że pozwany za pośrednictwem formularza zamieszczonego na stronie internetowej powoda, złożył wniosek o pożyczkę. Po wygenerowaniu profilu klienta powód wysłał do

pozwanego umowę ramową pożyczki. Pozwany wykonał warunki, od których uzależnione było zawarcie przez powoda umowy pożyczki i przelał na rachunek powoda opłatę rejestracyjną. W dniu 02.05.2014 r. powód przekazał przelewem pozwanemu tytułem pożyczki kwotę 500,00 zł. Zgodnie z indywidualnymi warunkami umowy pożyczki pozwany, oprócz kwoty pożyczki zobowiązany był do zapłaty prowizji w kwocie 80 zł oraz odsetek umownych w wysokości 16% rocznie. Termin zwrotu długu określony został na 12.05.2014r. W przypadku opóźnienia w spłacie pożyczki, pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do naliczania odsetek za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP oraz podjęcia działań mających na celu zwrot pożyczki, z tytułu których miały być liczone opłaty szczegółowo oznaczone w tabeli opłat stanowiącej załącznik nr 1 do umowy ramowej.

Bezsporne, a ponadto dowód z ramowej umowy pożyczki k. 27-32; regulamin świadczenia usług drogą elektroniczną k. 33-44; indywidualne warunki umowy k. 4545-48, potwierdzenie dokonania przelewu na rzecz pozwanego k.50, potwierdzenie dokonania przelewu przez pozwanego k. 49.

M. C. po upływie umówionego terminu nie zwrócił pożyczkodawcy kwoty pożyczki. Strona powodowa kierowała do niego wezwania do zapłaty, za pośrednictwem poczty elektronicznej (15-krotnie), w postaci sms-ów (15-krotnie), nadto pięciokrotnie próbowała skontaktować się z pozwanym telefonicznie, jednak telefon był wyłączony.

Pismem z dnia 08.08.2014 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty w wysokości 911,56 zł, w tym kwoty 310 zł tytułem opłaty za monity.

Dowód: informacja o próbach kontaktu k. 51-57; wezwanie do zapłaty k.58-59 wraz z dowodem nadania k.60.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej mierze.

Jak stanowi art. 354 § 1 k.c., dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego.

Zgodnie z przepisem art. 720 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości

Stosownie zaś do treści przepisu art. 232 k.p.c. strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W ocenie sądu strona powodowa wykazała zasadność roszczenia, tak w zakresie zaciągnięcia przez pozwanego pożyczki krótkoterminowej i niespłacenia pożyczki w umówionym terminie. Fakt istnienia długu został przez powoda w sposób właściwy udokumentowany w zakresie należności stanowiącej kwotę pożyczki 656,34 zł. Z tej przyczyny sąd uwzględnił żądanie tak, co do należności głównej w kwocie 500 zł, prowizji w kwocie 80 zł, jak i skapitalizowanych odsetek umownych za opóźnienie w kwocie 74,14 zł oraz odsetek umownych od kwoty pożyczki w wysokości 2,20 zł. Sąd uwzględnił również żądanie powoda w zakresie obejmującym zapłatę odsetek ustawowych zgodnie z art. 482 § 1 k.c.

Natomiast za nieudowodnione sąd uznał żądanie pozwu w zakresie zapłaty kwoty 310 zł tytułem opłat za upomnienia drogą telefoniczną, elektroniczną oraz w formie SMS w kwocie wynikającej z tabeli opłat stanowiących załącznik nr 1 do umowy ramowej pożyczki (k. 32). Strona powodowa nie przedstawiła bowiem żadnych dowodów na okoliczność poniesienia kosztów wezwań do zapłaty we wskazanej kwocie, zaś z dołączonej informacji dotyczącej monitów wywieść można co najwyżej, że powód istotnie próbował skontaktować się z pozwanym, nie zaś, jakie w związku z tym wydatki poniósł (art. 6 k.c., art. 232 k.p.c.). Tymczasem w świetle orzecznictwa Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (por. wyrok Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie z dnia 27 kwietnia 2012 r., w sprawie o sygn. akt. XVII AmC 5533/11), w pełni akceptowanego przez sąd orzekający w niniejszej sprawie, umowne postanowienia

dotyczące opłat za czynności windykacyjne, tj. określające je ryczałtowo, stanowią klauzule abuzywne (art. 385¹ k.c.). De facto wskazana opłata stanowi bowiem opłatę ukrytą, bądź też ukryte, wyższe niż maksymalne, odsetki od kapitału. Postanowienie takie, jako zmierzające do obejścia prawa uznaje się za nieważne w świetle przepisu art. 58 § 1 k.c. Taki stan rzeczy skutkowało oddaleniem powództwa w części dotyczącej kosztów za czynności windykacyjne i upomnienia.

Zgodnie z treścią art. 339 § 1 i § 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone do celu obejścia prawa. W niniejszej sprawie pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew, nie stawił się również na rozprawę, wobec czego należało wydać wyrok zaoczny.

W tym stanie rzeczy sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 656,34 zł, oddalając powództwo w zakresie kwoty 310 zł.

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu uzasadnia art. 100 k.p.c., albowiem strona powodowa utrzymała się ze zgłoszonym roszczeniem w 68 %. Na zasądzoną kwotę w wysokości 154,56 zł składa się należność z tytułu wynagrodzenia profesjonalnego pełnomocnika – 180 zł, zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (Dz.U. z 2002 roku Nr 163, poz. 1349 ze zm.), opłata od pozwu w kwocie 30 zł, uiszczona przez stronę powodową prowizja (...) w kwocie 0,30 zł oraz uiszczona przez stronę powodową opłata od dokumentu pełnomocnictwa w wysokości 17 zł.

Biorąc pod rozwagę poczynione ustalenia faktyczne, treść przywołanych przepisów prawa oraz przeprowadzone rozważania należało orzec jak w sentencji.